

Bilag 1

**Et af udvalgets spørgsmål til socialministeren
samt dennes besvarelse heraf***Spørgsmål 5:*

Hvilke bemærkninger har ministeren til det af Erstatningsrådet foreslåede om indsættelse af en ny § 1 b? Endvidere ønskes oplyst, hvilke konsekvenser det i øvrigt ville kunne få, om man udvidede tidsperioden fra de foreslåede 6 til 12 måneder.

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at Erstatningsrådet i sin redegørelse af 20. januar 1987 udtaler, at en ny bestemmelse som foreslået i § 1 a, stk. 1, nr. 3, vil medføre en urimelig forskelsbehandling over for personer, der har deltaget i belastende modstandsarbejde, men ikke fuldt ud opfylder varighedskravet på 1 år, eller personer, der på grund af deltagelse i modstandsarbejde har været interneret her i landet. Socialministeriet er som tidligere anført enig med Erstatningsrådet heri.

Når rådet har foreslået en eventuel ny § 1 b, er dette alene udtryk for en redaktionel ændring i forhold til det foreliggende lovfor-

slag. En sådan § 1 b vil derfor medføre den samme urimelige forskelsbehandling.

Skulle en sådan løsning imidlertid alligevel vælges, kan Socialministeriet være enig med Erstatningsrådet i, at en placering som § 1 b vil være mest hensigtsmæssig af de af rådet anførte grunde, jf. redegørelsen af 20. januar 1987.

Erstatningsrådets forslag om en eventuel udvidelse af varighedskravet fra 6 til 12 måneder skal ses på baggrund af det samtidige forslag om, at eventuel sejlads i allieret tjeneste skal kunne indgå i tidsperioden.

En udvidelse af tidsperioden må selvsagt antages at formindske antallet af mulige erstatningsberettigede. Dette vil dog næppe have betydning for de søfarende, der var interneret i Shanghai under besættelsen, under hensyn til interneringsperiodens varighed.

Det er ikke muligt at indhente nærmere oplysninger for så vidt angår personer, der eventuelt kan være erstatningsberettigede, jf. svarene på spørgsmål 1 og 4.